Rondwandeling Georgmariënhütte Musenberg - Bad Iburg

Musenberg - Limberg – Karussellplatz – Dütequelle – Georgsplatz – Grosser Freeden – Bad Iburg – Wassertretstelle – Limberg - Musenberg

******* - 17,9 Km - 731 Hm - 5:30 uur**

Onze rondwandeling bij Georgmarienhütte/Bad Iburg uit 2009 was jarenlang een veel gelopen wandeltocht, maar in 2019 kregen we de melding dat een stuk via een erf, waarvoor het recht van overpad gold, afgesloten is. Dit omdat de grond in andere handen is gekomen en de nieuwe eigenaar niet meer mee wilde werken. Na wat puzzelen hebben we de route aan kunnen passen en zoals wel vaker, is de route achteraf nog mooier dan ooit geworden.

Deze route bestaat deels uit enkele asfalt weggetjes, maar hoofdzakelijk gaat het over brede bospaden en smalle paadjes. Op zich een lichte wandeltocht vol verrassingen, maar er zitten wel aardig wat hoogtemeters in. Wij hebben deze tocht al in alle jaargetijden gemaakt en het is altijd weer bijzonder. Het is ook een ideale route voor als het warm is, want het gaat vooral door een schitterend bosgebied en er is dus veel schaduw.

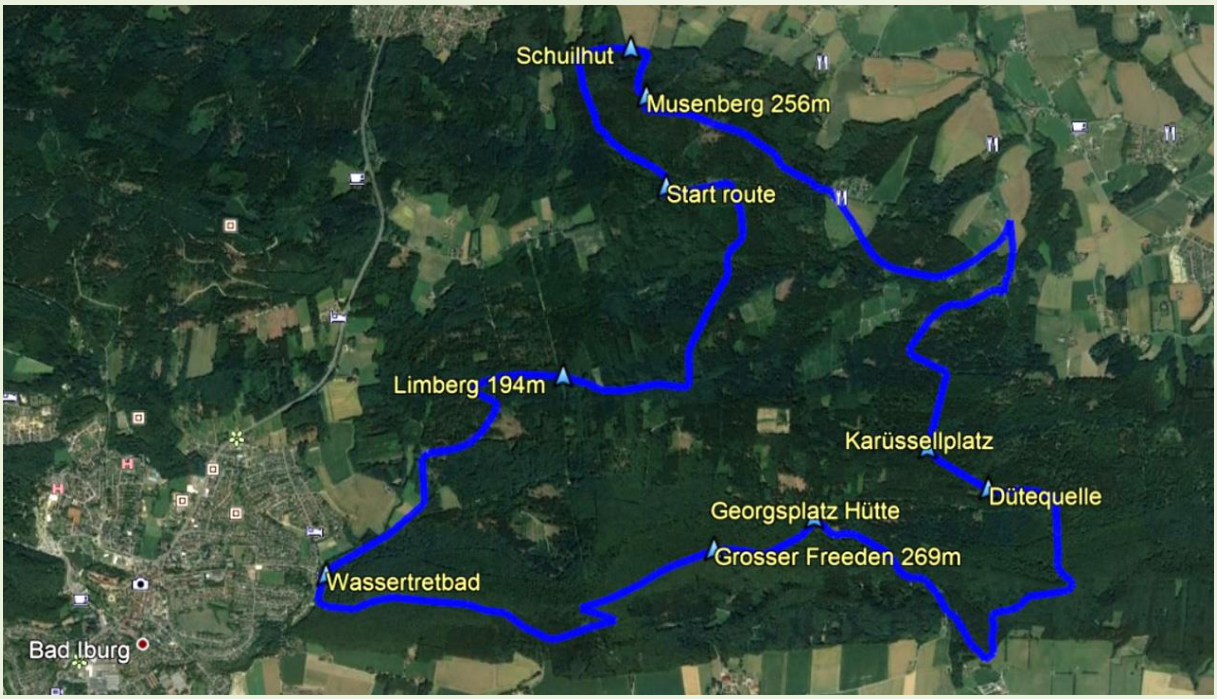

Wie de route op een wandelkaart nakijkt zal ontdekken dat het langs veel leuke bezienswaardigheden gaat, die vallen deels echter zwaar tegen. Andere aangegeven hoogtepunten maken dit echter weer goed. Het is een heerlijke wandeling door een fraai gearceerd gebied en we wisselen het lopen in de fraaie dalen af met wandelen over soms smalle bergkammen.

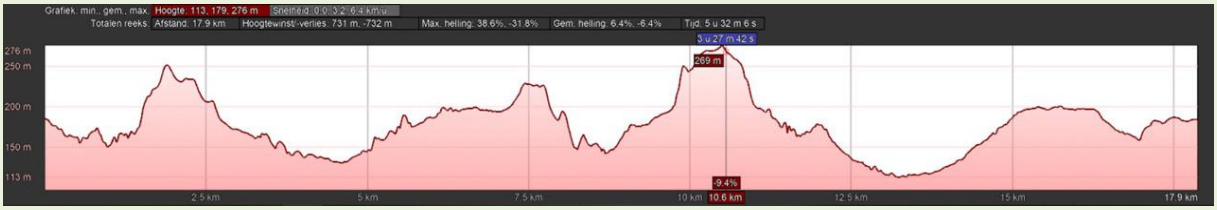

Vanuit het hoge noorden rijden we de A31 omlaag tot de kruising met de A30 Oldenzaal - Osnabrück. Ter hoogte van Osnabrück nemen we afslag nummer 18, Osnabrück Nahne, en rijden verder in zuidelijk richting naar Georgsmarienhütte en Bad Iburg.

Tot aan Georgsmarienhütte is deze weg vierbaans en voorbij dit stadje, met als laatste de wijk 'Siedlung Dorenberg', gaat het sterk bergop. Op het hoogste punt is een afslag linksaf waar we ingaan. Er staat een bord bij met verwijzing naar een 'Wanderparkplatz'. Het is dan nog twee kilometer naar deze parkeerplaats 'Musenberg' links van de weg. (K333) Mocht de kleine parkeerplaats vol zijn, dan zijner even verderop langs de weg rechts ook nog mogelijkheden.

Navigatie: Wanderparkplatz Musenberg. Kruising Borgloher Strasse/Im Strehlande, Limberg Georgsmarienhütte.

De foto's op deze pagina zijn gemaakt toen we deze wandelroute deden in juni, een warme dag met veel zon en ideaal wandelweer. We zijn op tijd van huis vertrokken en om half tien konden we op de parkeerplaats de wandelschoenen aantrekken en de rugzakken omgespen op de verder nog verlaten parkeerplaats waar het later op de dag altijd tamelijk druk is.

We starten de wandeling voorbij de slagboom achter de parkeerplaats en gaan twintig meter verder op het kruispunt linksaf. Hier is ook de Ahorn Weg aangegeven, een wit Ahornblad op een zwarte achtergrond. Het is gelijk genieten vanaf de eerste stappen door het mooi glooiende groen. Links van het pad is tussen de bomen door al snel een diep dal zichtbaar.

Langzaam gaat het wat naar rechts en blijven we het wandelpad volgen tot de weg een bocht naar rechts en gelijk weer naar links maakt. Hier voor de bocht is nog een pad naar links die we negeren, en in de bocht nog een pad rechts de berg op waar we aan voorbij gaan.

We blijven langzaam afdalen tot een T-splitsing. Daar gaat het dan rechtsaf, ook weer de Ahorn richting. Het steile pad dat verderop van rechts de berg omlaag komt kunnen we negeren, we lopen rechtdoor tussen mooie rotswanden door bij een oude steengroeve tot aan de bosrand. Daar staan we op een splitsing, direct na het oude muurtje links van het pad.

Nu slaan we rechtsaf de brede Forstweg in die we ook heel snel al weer verlaten. Net voor deze weg langzaam naar links buigt is er een Y-splitsing met een pad naar rechts die we dan moeten hebben. We kunnen hier de markeringen van de LAW (Lange Afstand Wandelroute) X25 gaan aanhouden.

Nog een klein stukje langs de bosrand en dan komen we bij een heel mooi ingerichte schuilhut. Voor de houten hut wijkt het bos en krijgen we ons eerste mooie uitzichtpunt van vandaag over het dal. (In juni kan het onkruid erg hoog staan wat het anders zo mooie uitzicht belemmerd)

Door de jaren heen is dit onze vaste plek geworden om na de autorit en de eerste wandelmeters aan de koffie te beginnen, snel staat de thermos op tafel en genieten we van de hete koffie en het uitzicht.

We vervolgen het pad langs de bosrand tot deze verderop bij een T-splitsing eindigt. We gaan er rechtsaf en houden daarna op de Y-splitsing gelijk weer rechts aan, het smalle pad de berg omhoog waar we dan aan onze eerste echte klim van vandaag beginnen.

Een heel leuk klimmetje het bos in tot we bovenaan bij een bocht naar links aankomen. Het lijkt er wel een kloof boven op de berg met mooie steile rotswanden en heuvels rondom. Op deze plek wordt duidelijk vaak gespeeld door kinderen getuige de vele boshutten van takken die er zijn gebouwd.

Vanaf hier wordt het weer vlakker en houden we het pad aan tot een volgende splitsing. Voor ons ligt een soort klein dalletje met rondom hogere toppen, en er komen veel paden bij elkaar. Aan de overzijde zien we een brede steile weg omhoog lopen die we op moeten zoeken, dat kan door hier eerst de X25 naar links aan te houden en na enkele meters bij een brede bosweg rechtsaf te slaan. Zo lopen we om het dalletje heen.

Weer een klein stukje verderop gaat de X25 linksaf de brede steile zandweg omhoog en dat wordt ook onze route. Deze weg die we nu gaan volgen buigt nog even iets naar links, daarna is het een rechte lijn de berg op.

Deze brede en holle Forstweg stijgt soms behoorlijk, een goede training voor de aanstaande Alpen vakantie! Onder natte omstandigheden kan het hier behoorlijk modderig zijn, in dat geval is het mogelijk om even links omhoog te klimmen en daar achter de bomen het droge bospaadje parallel ervan te volgen.

Boven bereiken we een dichter bos en gaat het wat geleidelijker omhoog, tot we de top van de Musenberg op 256m hoogte bereiken bij een splitsing met een pad naar rechts. Daar staat ook

een rustbankje, maar die hebben we nog niet nodig. Wel trekken we onze fleece-vesten uit, want de zon begint nu snel aan kracht te winnen. Of zou het toch met die helling te maken hebben?

We blijven gewoon het pad volgen, zijwegen negerend, en kunnen van bovenop de bergkam af en toe een blik werpen op het landschap beneden. Het pad verloopt overwegend door dichte bossen, dus veel van dit soort uitzicht mogelijkheden zijn er helaas niet.

Al snel begint het weer geleidelijk af te dalen langs de berghelling door dicht bosgebied. Bijna beneden draait de weg naar rechts, passeren we de slagboom en komen we uit op de asfaltweg waaraan ook de parkeerplaats ligt vanwaar we zijn gestart.

Op het asfalt gaan we linksaf richting de daar zichtbare huizen van Limberg, nog steeds de 'X25 volgend.

Tegenover het tweede huis links, met de twee opvallende dakkapellen, gaat het al weer rechtsaf. Omlaag langs een wit huis. Het is een smal asfaltweggetje met de naam Am Limberg waarop we de 'X' volgen richting de Waldchaussee.

We lopen het asfalt een heel stuk af, voorbij de eerste splitsing naar rechts bij de volgende huizen, tot we beneden in het bos nogmaals een splitsing naar rechts tegenkomen.

Onze geplande route gaat hier verder rechtdoor het bos in, maar vanaf deze splitsing is een leuk extra uitstapje te maken naar een bezienswaardigheid die we nog aan de route toe kunnen voegen...

De vermelding op de wegwijzer bij de splitsing dat de weg naar rechts naar de 'Zeppelinstein' gaat maakt ons nieuwsgierig, zodat we daar eerst maar eens naar informeren bij een oudere heer die er rustig op het bankje in het bos onder de wegwijzer zit. De man kent zijn omgeving goed en weet te vertellen dat er in de strenge winter van 1918, tijdens heftige sneeuwval, een Zeppelin daar in het bos is neergestort.

Op die plaats staat nu een gedenksteen. Hij voegt eraan toe dat het wel nog een flink eind bergop lopen is om er te komen, en dat de steen op zich eigenlijk niet de moeite van de inspanning waard is. Dus, voor ons geen afzwaaier naar dit monument en we gaan gewoon verder de asfaltweg af.

In de loop der jaren hebben we deze route vaak gelopen en ook enkele keren het extra stukje van 700 meter naar de gedenksteen meegenomen. Deze weg gaat door een mooie omgeving van golvend grasland, en dan nog een stukje het bos in. Daar is het monument te vinden met daarbij picknickbankjes. Daarna lopen we de 700 meter dan weer terug naar de T-splitsing om de route weer op te pakken.

Door rechtdoor het bos in te lopen verlaten we tevens de X25 die er ook rechts naar de Zeppelinstein loopt. Het is dan nog maar een kort stukje tot we voor ons weer woningen zien staan en de weg met een bocht naar links verder gaat. We blijven de weg volgen.

(Let op voor wie de oude versie van deze route nog kent. Hier rechts over het erf is niet meer toegestaan).

Het gaat weer even omhoog door het bos, maar al snel wordt het landschap open en lopen we door een prachtig heuvellandschap van akkers en weilanden met hier en daar verspreid staande woningen en boerderijen.

We stappen lekker verder door de prachtige omgeving tot we een woning rechts van de weg passeren. Iets voor dit huis staat links een bordje in de berm wat aangeeft dat we dadelijk scherp rechtsaf kunnen, maar dat we wel echt om de tuin van het huis heen moeten lopen en niet via de Privatweg de afkorting over het eigen terrein mogen nemen.

Gelijk na de tuin nemen we deze afslag scherp naar rechts en lopen dan langs de andere zijde van de woning met links een golvend akkerland. Even is het nog een halfverhard karrenspoor, daarna wordt het een graspad richting het bos.

Eenmaal in het bos is het een kort stukje tot we bij een T-splitsing komen met ervoor een slagboom. Hier slaan we rechtsaf en gaan dan dieper het bos in.

We gaan weer licht omhoog en de weg wordt weer breder en halfverhard. Bij de volgende splitsing naar rechts slaan we rechtsaf en gaat het verder stijgen in de aangegeven richting van de Dütequelle. Eerst gaat het een beetje naar links, daarna langere tijd rechtdoor door de fraaie bossen. Later buigt de brede bosweg scherper naar links, dan is het niet ver meer tot de volgende T-splitsing van brede boswegen.

Eigenlijk is dit een kruising, links loopt nog een karrenspoor maar deze valt soms nauwelijks op. Op deze splitsing/kruising gaan we weer rechtsaf, een kaarsrechte weg tot we bij een 5-sprong aankomen. Dit is de Karussellplatz met daarbij de gelijknamige Karussellplatz Schutzhütte.

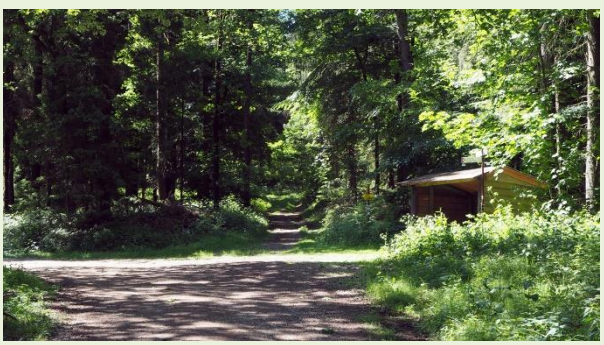

Deze schuilhut is al vaker onze picknickplek geweest, het is altijd net rond de middag als we hier aankomen en zo ook deze keer. Lekker in de schaduw halen we de broodjes uit de rugzakken en maken we een beker soep met het hete water uit de thermoskan.

Voor het vervolg van de route moeten we, gezien vanaf het pad waarop we aan zijn komen lopen, nu linksaf slaan en gelijk weer rechts aanhouden in de richting van de Dütequelle die

we nu gaan bezoeken. In dit gebied zijn volgens de wandelkaarten veel bronnen te vinden waarvan de Dütequelle een van de grootste is. Alle bronnen komen later samen en monden uiteindelijk uit in de Hase.

Het is maar een paar honderd meter via het brede pad tot aan een bordje rechts van de weg met de vermelding dat we bij de Dütequelle zijn aangekomen.

Het is maar goed dat het bordje er staat, anders is het eigenlijk niet te vinden. Het minuscule straaltje water dat daar onder de Forstweg door omlaag stroomt is nauwelijks noemenswaardig en zeker geen hoogtepunt van deze wandeldag. We hebben hier toch ook wel eens veel meer koud water uit de grond zien borrelen, maar vandaag dus even niet.

Snel vervolgen we dan ook onze tocht en lopen de Forstweg helemaal af. Een lang mooi stuk wat tamelijk vlak verloopt. Bij de volgende splitsing naar links blijven we het brede pad naar rechts aanhouden, nog een kort stukje tot aan een kruising met een asfalt fietspad.

Recht oversteken brengt ons opnieuw op een bosweg, nu weer licht stijgend het bos in, en al snel is er weer een Y-splitsing.

Op deze Y-splitsing houden we rechts aan. Het pad wordt smaller en steiler. In het steilste deel buigt het naar links af om daarna uit te komen bij een kruising van wandelpaden met rondom fraaie rotspartijen.

Nu gaan we een tijdje de 'H' van de Hermannsweg volgen door er schuin rechts aan te houden waarheen de 'H', de Freedenhütte en Bad Iburg staan aangegeven. Het smalle pad draait om een topje heen naar rechts en gaat dan een stukje over de bergrug.

Dan gaat het nu smalle pad geleidelijk omlaag het bos in tussen twee berghellingen door. Een schitterend bosgebied met soms aardig steile hellingen links omhoog en rechts van ons omlaag.

Het leuke wandelpad gaat dan sterker dalen en nadat we scherp naar links draaien dalen we verder af om uiteindelijk onderaan de berghelling uit te komen voor een weiland.

Voor de weide buigt het pad rechtsaf en gaat richting een boerderij. Net voor deze boerderij willen we rechtsaf weer omhoog het bos in. Terwijl ik nogmaals de wandelkaart bestudeer om er zeker van te zijn dat we goed lopen, komen er twee mountainbikers van het pad omlaag en stoppen.

Ze zien ons de kaart bestuderen en vragen gelijk 'Wo wollen Sie hin, können Wir helfen....?' Nadat ik heb uitgelegd hoe we willen lopen, krijgen we allerlei tips voor het volgende deel

van de route mee en de bevestiging dat we daar zijn waar we denken dat we zijn. Opnieuw zeer hartelijke mensen zoals we hier vaak tegenkomen.

We gaan rechtsaf omhoog en volgen daarmee nog steeds de 'H'. De smalle paadjes naar links negerend blijven we de bosweg aanhouden tot deze naar links buigt en we een watertje over moeten steken dat daar over het pad stroomt. Het eindigt dan bij een asfaltweg waarop we de Hermannsweg weer verlaten door er rechtsaf te slaan.

Het asfalt verandert al na enkele meters in een onverharde Forstweg en brengt ons bij weer een Y-splitsing. Daar moeten links en omhoog aanhouden, langs de slagboom en op de volgende splitsing met een pad naar links weer rechts aanhouden.

(Let hier wel even op, net vóór de slagboom gaat er ook nog een paadje meer naar rechts parallel langs een waterstroompje. Dat is geen officieel pad en gaat nergens heen. Dus mooi rechts laten liggen.)

Het wordt al snel een hol pad en gaat weer stevig omhoog door een prachtig berglandschap. Na een steile klim wordt het vlakker maar blijven we geleidelijk omhoog gaan en wordt het pad breder. We blijven deze Forstweg helemaal volgen tot aan het volgende doel de Georgsplatz.

Het is bijna een kilometer lang continu omhoog tot aan een houten schuilhut bij een knooppunt van wandelpaden; De Georgsplatz. Deze 'Platz' ligt net onder het 242m hoge topje van de Hahnsberg, maar de top is dicht begroeid en niet zichtbaar.

De nog vrij nieuwe schuilhut is onderverdeeld in drie aparte ruimtes, allemaal aan de voorzijde open, en keurig ingericht met tafels, banken en stoelen. Wij leggen beslag op een van de vrije 'zithoekjes' en snoepen er lekker van ons appeltje.

Er komen hier zo veel wandelpaden en een geasfalteerd fietspad bij elkaar, dat we in de hut de kaart nog maar eens goed bestuderen voor het vervolg van onze wandeling.

Al snel zien we dat het toch heel eenvoudig is. Wij moeten scherp linksaf, maar wel aan deze zijde van het asfaltpad. Op onze kaart is dit slechts een stippellijntje, dus verwachten we er veel van.

Let op: Oktober 2022 bleek het pad scherp links afgesloten te zijn vanwege gevaar voor omvallende bomen. Mocht dit nog niet toegankelijk zijn ga dan op het fietspad linksaf. Dit wordt snel een sintelweg. Bij de volgende kruising dan linksaf omhoog tot op de Sattel tussen de Grosser- en Kleiner Freeden, daar kun je onze route weer oppakken door er linksaf te slaan.

Het gaat direct weer het bos in, versmalt, en gaat daarna stijgen. Dan komt er van links nog een pad bij, en gaat het nog steiler omhoog schuin over de prachtig begroeide berghelling tot

helemaal bovenop op de bergkam van de Grosser Freeden. We krijgen het weer behoorlijk warm.

Op het hoogste punt aangekomen gaan we rechts en blijven daarna over deze bergkam verdergaan waarbij het links en rechts naast ons steeds steiler omlaag gaat. Het pad brengt ons over het hoogste punt van de Grosser Freeden, 269m boven N.A.P., om daarna weer geleidelijk af te dalen.

Helaas zijn de hellingen naast ons zo sterk begroeit dat we niet veel uitzicht hebben. Slechts af en toe kunnen we een glimp opvangen van dorpjes en boerderijen in de diepte, maar voldoende om toch het gevoel te krijgen dat we nu wel op een aardige hoogte lopen. In de zomer lopen we er dan ook lekker in de schaduw, in de winter is er echter meer uitzicht vanaf de bergrug.

Het laatste stukje van het pad versmalt plotseling, bij een bankje rechts in het bos, en daalt dan nog enkele meters sterk af tot op een kruising van brede paden. Daar gaan we linksaf de brede Forstweg op die nagenoeg teruggaat in de richting waar we vandaan kwamen. Even verderop is er dan weer een splitsing. Deze keer gaan we scherp rechtsaf, opnieuw een brede Forstweg, in de richting van Bad Iburg.

Op de wandelkaart is aangegeven dat we nu zo door kunnen lopen tot aan de rand van Bad Iburg, en onderweg langs een tweetal mooie uitzichtpunten zullen komen. Als we anderhalve kilometer verderop bij Bad Iburg aankomen, hebben we onderweg wel enkele zijwegen en paden gezien, maar van enig uitzicht was geen sprake.

We blijven onderlangs de berghelling lopen en houden bij de volgende splitsing rechts/rechtdoor aan in de richting van de Wassertretstelle. Het pad rechts de berghelling omhoog passeren we en dan is er ergens nog een paadje naar links die we kunnen negeren. Alsmaar rechtdoor gaat het dan tussen de berghellingen door in een smal schaduwrijk dal.

Op het einde buigt het pad scherp naar rechts en komen we in Bad Iburg aan. In de bocht staat rechts nog een bankje, er net voorbij komt de 'Kammweg' omlaag en sluit zich weer bij ons aan. Het pad komt dan uit op een parkeerplaats aan de rand van Bad Iburg bij een soort parkje. We steken de boogbrug over de Freedenbach over en kijken eerst even rond naar wat het parkje te bieden heeft.

Ook hier weer een schuilhut en verder wat water gerelateerde attracties, waaronder een 'Wassertretbad'!. Dat lijkt ons perfect voor de warme voetjes. Snel zijn de wandelschoenen uit en lopen we een paar rondjes door het ijskoude water. Ook een waterbak om de handen en armen te koelen is aanwezig en overal keurige bankjes en tafels voor een aangename pauze.

Naast de schuilhut staat een groot informatiebord. Daarop zien we dat de terugweg die wij in gedachten hebben samenvalt met een deel van een lokale route. Dat is de 'Zeppelinweg' die bij deze parkeerplaats start, maar rechtsom loopt waar wij juist linksom terug willen gaan. We besluiten de Zeppelinweg gewoon maar tegen de richting in te blijven volgen.

We nemen eerst het asfaltweggetje langs de schuilhut en links van het stroompje weer het bos in. We lopen de asfaltweg af tot deze bij een splitsing naar rechts gaat, wij gaan er rechtdoor de halfverharde weg kiezend.

Een stukje verderop volgen we de weg haaks naar links waar een graspad rechtdoor gaat bij een bankje in deze bocht. Links is het open landschap, rechts wordt het weer bos. We stijgen een beetje en gaan dan het bos in tot aan een volgende T-splitsing waar aan de overkant een waterwinning installatie staat.

Daar gaat het dan voor het gebouw rechtsaf, wordt het steeds steiler, en beginnen we aan de klim van de 194m hoge Limberg. Even nog een recht stuk, daarna draait het naar links en kronkelt het pad een beetje door weer zo'n mooi bosgebied. Dan wordt het steiler en is er in het dichtere bos weer een draai naar links.

Het paadje links omlaag na deze bocht kunnen we negeren, daarna buigen we weer met een lange bocht naar rechts en klimmen we door tot het vlakker wordt. Hier zijn we boven op de bergrug van de Limberg, die hier heel breed is en volledig bebost. Even later volgt een splitsing met een breed pad naar links waar we rechtdoor blijven gaan, hier zijn we op het hoogste punt aangekomen en volgen we verder de 'Kammweg' Limberg.

Het pad hier is altijd heel goed onderhouden wat het tot een aangenaam stukje lopen maakt na de kilometers die we al achter de rug hebben.

Even later lopen we een heel dicht en donker stukje bos in, daar staan enkele informatiebordjes links van het pad. Ze staan bij een tweetal grafheuvels uit lang vervlogen tijden, die echter nog goed in het bos te onderscheiden zijn. Enkele meters verder staan picknickbanken links in het bos.

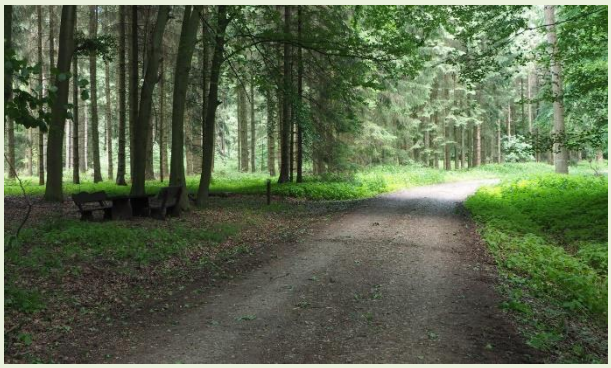

Al snel volgt weer een T-splitsing, hier gaan we links in. Dit wordt een asfaltweggetje omlaag het bos in. Op het laagste punt steken we een watertje over en blijven het asfalt weer licht bergop volgen tot deze uitkomt bij de hoofdweg.

400m naar links langs deze weg ligt de parkeerplaats waar we zijn gestart. Het is een soms drukke en onoverzichtelijke weg, links door de berm loopt het eenvoudigst als het gras er niet al te hoog staat. Al snel zien we het bord dat het nog 200m is tot aan de parkeerplaats Musenberg en steken we even later de weg over en zoeken de wagen weer op.

De op de wandelkaart beloofde attractieve punten vielen deels zwaar tegen en andere waren mooier dan vooraf voorzien, maar we kunnen terugkijken op een geweldige wandeldag met heerlijk weer door een schitterend natuurgebied. Deze rondwandeling hebben we zeker niet voor het laatst gelopen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2019 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. |Voor meer informatie zie: Auteursrecht & Disclaimer |